

Tam Tình: Tình Yêu, Tình Bận, Tình Đau

Tác Giả: Mây Cao Nguyên
Thứ Ba, 07 Tháng 9 Năm 2010 12:46

Tôi không biết về danh nhân nào đã phán câu này: “Nếu u tôi là Thợ ng Đ, tôi sẽ không cho phép loài ng ở qu ở y d ở i chân tôi.

Tôi sẽ yêu c ở u h ở đ ở ng th ở ng lên, đ ở i di ở n và nhìn th ở ng vào m ở t tôi, xem tôi là ngang hàng, nói chuy ở n v ở i tôi nh ở v ở i m ở t ng ở i anh em. Không có lý nào đ ở h ở có th ở t ở h ở mình nh ở th ở tr ở c m ở t tôi, là vì chính tôi đã t ở o h ở nh ở th ở”.

Tri ở t gia A. Dumas khuyên chúng ta: “Đ ở ng bi ở n bác bao gi ở v ở i ai c ở, anh không bao gi ở thuy ở t ph ở c đ ở c ai đâu. Y’ ki ở n c ở a ng ở i ta gi ở ng nh ở cây đing, càng đ ở p vào, càng làm cho nó lún sâu”.

Hình minh h ở a

H ở c gi ở Dale Carnegie: “Khi ta căm ghét k ở thù hay ng ở i khác, có nghĩa là ta đang dành cho h ở quy ở n có th ở gây cho ta m ở t ăn m ở t ng ở, ở nh h ở ở ng đ ở n s ở c kh ở e và h ở nh phúc c ở a chúng ta.

Tam Tinh: Tình Yêu, Tình Bận, Tình Đau

Tác Giả: Mây Cao Nguyên
Thứ Ba, 07 Tháng 9 Năm 2010 12:46

Khò thù thì khoái trá và vớ n bình thườ ng trong khi ta lỏ i vớ t vớ , chớ t đớ n chớ t mồn. Sớ bớ c tớ c, lòng căm thù cớ a ta làm hớ i chính ta cớ ngày lỏ n đêm, chớ ng khác gì phớ i sớ ng trong hớ a ngớ c”.

Trớ c khi mớ i bớ n chia sớ cùng tôi nhớ ng dòng tâm sớ này, tôi xin kớ hớ u bớ n mớ t câu chuyớ n cớ : “Đáng sớ gì hớ n cớ” có nớ i dung nhớ sau:

Tớ i lỏ u sách nhà kia, có con hớ tinh không hiớ n hình ra bao giớ , nhớ ng thớ ng vớ n hay trò chuyớ n. Chuyớ n nói rớ t lý’ thú, ai nghe cũng phớ i phớ c. Mớ t hôm tân khách hớ p đổng, có con hát mớ i rớ u u ớ c vớ i nhau rớ ng: “Ai sớ gì phớ i nói, mà nói vô lý’ thì phớ i bớ phớ t rớ u”. Bớ y giớ , cớ tớ a lỏ n lỏ t nói, nào sớ ngớ i hớ c rớ ng, nào sớ ngớ i nhà giàu, nào sớ ngớ i quan to, sớ ngớ i nớ nh giớ i, nào sớ ngớ i khiêm tớ n quá, sớ ngớ i lỏ phép câu nớ quá, nào sớ ngớ i thớ n trớ ng ít nói, sớ ngớ i hay nói nớ a chớ ng... Sau cùng hớ i đớ n hớ tinh, thì hớ tinh đáp: Ta chớ sớ hớ tinh.

Ai nớ y đớ u cớ i, bớ o rớ ng: ngớ i ta sớ hớ tinh mớ i phớ i, anh là đớ ng lỏ i can gì mà sớ ? Phớ t anh mớ t chén rớ u.

Hớ tinh cớ i nói: Thiên hớ duy có đớ ng lỏ i là sớ nhau. Con cùng cha mớ i tranh gia sớ n; gái cùng chớ ng mớ i hay ghen tuông; kớ tranh quyớ n nhau, tớ t là quan lỏ i cùng triớ u, kớ tranh lỏ i nhau tớ t là lái buôn mớ t chớ . Bớ c nhau thì trớ ngớ i nhau, trớ ngớ i nhau thì khuynh loát nhau. Nay lỏ i còn ngớ i bớ n con trớ thì dùng con trớ làm mớ i, không dùng con gà, con ngớ ng; ngớ i sẵn hớ u thì dùng con hớ u làm mớ i, không dùng con dê, con lỏ n. Phàm nhớ ng viớ c phớ n gián đớ u là phớ i dùng đớ ng lỏ i cớ . Cớ thớ mà suy thì tài nào hớ mà chớ ng sớ hớ ?

Cớ tớ a đớ u cho câu nói cớ a hớ tinh là xác đáng.

Tớ t cớ cái mê ớ o thớ ng thiớ t cớ a kiớ p sớ ng con ngớ i có lỏ đớ u vì có cái chớ t chớ c chớ n đang đớ i chớ nó.

Nớ u mớ i vớ t trên đớ i đớ u trớ ng cớ u mãi thì đâu có gì đáng cho ta quyớ n luyớ n.

Ngớ i nào có khớ năng phong phú đớ hiớ u thớ u con ngớ i, sớ luôn luôn y’ thớ c đớ c rớ ng tớ t cớ con ngớ i căn bớ n mà nói đớ u có chung mớ t nguớ n gớ c giớ ng nhau; tớ t cớ mớ i hoớ t đớ ng cớ a con ngớ i đớ u nớ y sinh và bớ t nguớ n do mớ t trong chín đớ ng lỏ c căn bớ n cớ a đớ i sớ ng nhớ sau:

1.-Tình yêu. 2.-Tình đớ c. 3.-Gớ t hái vớ vớ t chớ t. 4.-Thoớ i mái vớ thớ xác lỏ n tinh thớ n. 5.-Lòng khao khát tích lũy ích kớ . 6.-Muớ n khoa trớ ng. 7.-Khao khát đớ i sớ ng trớ ng cớ u sau khi chớ t. 8.-Giớ n đớ . 9.-Sớ hải.

Và ngäi muän hiäu vä ngäi khác phäi hiäu mình träc đä.

Khä năng đä thäu hiäu ngäi khác sä loäi bä đäc rät nhiäu nguyên nhân thông thäng gây nên nhäng va chäm và xung đät giäa con ngäi väi nhau. Đä là nän täng cäa tình bäng häu. Đä là căn bän cäa tät cä nhäng sä hòa đäng và sä häp tác giäa ngäi väi ngäi. Và đä cũng là căn bän rät quan träng täo nên quyän lãnh đäo thäng đäc gäi là sä cäng tác thân häu. Và có ngäi tin räng đä còn là nhäp cäu đän täi sä quan träng chính yäu đä thäu hiäu täo hóa và vän vät.

Trong cuäc säng vät chät, xô bä này con ngäi đäng giänh giät nhau täng miän cäm, manh áo. Mät cuäc tìm hiäu cäa công ty đän thoäi iä Näu äc trong 500 än nói chuyän bäng đän thoäi hä đä dùng đäi-danh-tä: TÔI lên đän 3990 än. Con ngäi hä không quan tâm đän bän. Hä không quan tâm đän tôi. Hä chä quan tâm đän hä: sáng, träa, chiäu và täi.

Näu chúng ta chä cäng cäm kích ngäi khác-và đä làm cho hä quan tâm đän chúng ta, chúng ta sä không bao giä có nhäng ngäi bän chân thät. Bäng häu, nhäng ngäi bän chân thät không hành xä kiäu đä.

Xin bän näu mät äm trà thät ngon, ngäi uäng chäm rãi, đäng đä ai quäy rày, đäc đi đäc äi nhäng câu danh ngôn cäa các triät gia, häc giä, thi-văn-hào...sau đäy đä suy gäm:

*Ngäi là con quái gì?

Mäi mä làm sao, yêu nghiät làm sao, hän täp làm sao...mâu thuän thä nào....mà cũng kä điäu làm sao!

Bình phäm chê khen tät cä mäi sä mäi vät, thä mà cũng väa là thä trùn đät rät ngu xuän; tàng chäa chân lý', mà cũng là mät cái ä bän thäu đäy mä ám và sai äm; Vinh quang cao cä äm, mà cũng là cái cän bä vät đi cäa vũ trä.

*Ngäi đäu phäi là vä thánh, cũng đäu phäi là con thú. Và bät hänh thay, kä muän làm thánh äi làm con thú.

*Đäa ngu tìm cách cän bäc thiên tài. Ngäi thiên tài có thä bä chäy máu, nhäng vät thäng sä lành.

Trái äi, cái mäm cäa đäa ngu không còn cái răng nào näa cä, và răng cũng không mäc äi đäc.

*Nhäng ngäi bän thät tâm giao là nhäng ngäi cô đän säng chung nhau.

*Đäng phân bua, đäng bày giäi: Bän thân, hä đä hiäu anh đä, Còn kä thù, hä không tin anh đäu.

Tam Tinh: Tình Yêu, Tình Bận, Tình Đau

Tác Giả: Mây Cao Nguyên
Thứ Ba, 07 Tháng 9 Năm 2010 12:46

---

*Anh có mu n h i k nào không? Đ ng nói x u h , Hãy nói t t h cho th t nhi u.
*S dĩ s kiêu x c c a k khác làm cho ta khó ch u, Là vì nó làm th ng t n cái kiêu x c c a ta.

*N u anh đóng c a l i, không cho m t s sai l m nào vào đ c c , thì Chân lý' cũng s ngoài luôn.
*T t c nh ng gì anh nói đ u đ nói v anh: đ c bi t là khi anh nói v k khác.
*Anh hãy nói anh thích lân la v i ai, tôi s nói cho anh bi t, anh ghét ai.

*Tôi h ng c x nh m t th ng ngu, còn l i l m c a tôi thì vô s k .
*Nh mi ng l n l i m i mà mình m i bi t rõ nh ng t t x u c a mình.
*V ng i đ p h n v mình. Vãn mình hay h n vãn ng i.

*Ng i ta yêu c u đ c nghe l i phê bình c a anh, nh ng h ch mu n nghe nh ng l i khen t ng mà thôi.
*Không nên th ng thăm vi ng nh ng ng i b n thân, n u mu n gìn gi mãi h v i ta.
*Chính nh ng sa m c m i khát khao dòng n c ch y; Nh ng tâm h n ích k r t khao- khát đ c p yêu.

B n đ y' xem, trong đ i s ng hàng ngày chúng ta đã đ m t r t nhi u c h i đ bày t c m tình c a mình đ i v i ng i thân, b ng h u... Nhà ai cũng có đ n tho i, đa s m t năm ch a "phone" nhau đ c m t l n.

Nh v y mà m i l n g p nhau gi a nh ng bu i ti c từng tay b t m t m ng m t cách r t là gi đ i, làm nh th nh nhau quay qu t. "S s h i h c p nh t là s s h i bày t c m tình" tôi còn nh m t nhà tâm lý' h c đã nói câu đó. Tri t lý' c a Ph t giáo cũng nh c a Công giáo đã cho chúng ta th y Đ c Ph t cũng nh Chúa Jesus đã bày t lòng t bi bác ái và tình yêu th ng c a các Ngài qua hàng trăm cách khác nhau đ i v i các tông đ .

T i sao chúng ta là nh ng th ng nhân l i l ng l không dám bày t s quan tâm, th ng m n l n nhau? Phong t c và t p quán t i Hoa K cũng nh t i Gia-N -Đ i, đ c bi t gi a hai ng i b n trai mà có nh ng c ch ho c l i nói quá thân m t, bá vai, bá c thì h cho r ng hai ng i đó b b nh đ ng tình luy n ái.

Tam Tinh: Tình Yêu, Tình Bận, Tình Dối

Tác Giả: Mây Cao Nguyên
Thứ Ba, 07 Tháng 9 Năm 2010 12:46

Những người đến với bạn bè quý mến là người không người ngừng bày tỏ tình yêu thương của mình một cách công khai.

Độc lập Hoa Kỳ chúng ta cũng thấy đến với bày tỏ cảm tình giữa Tổng thống LaFayette và Tổng thống Jefferson. Hai người đã gặp nhau một cách đầu tiên, họ không gặp nhau trong 35 năm. Khi Tổng thống Monroe mời và Tổng thống lãnh vĩ đại của Pháp quốc đến thăm vĩ đại Hoa Kỳ vào năm 1824, Lafayette đã 67 tuổi và Jefferson 81. Chắc hẳn có một ngày tại thành phố Quincy, tiểu bang Massachusetts, sau đó Lafayette và vợ đã đi thăm Nam đến gặp ông Jefferson.

Vào buổi sáng tháng 11, chiếc xe ngựa của Lafayette đến tại thành phố Monticello. Một đám đông tụ tập để chào mừng buổi gặp gỡ. Ông John Randolph Trưởng Ban Nghị Luận miêu tả như sau: “Ông Jefferson tận tâm thương yêu và đi thăm ông đến tận xe ngựa đó ông Lafayette và cả hai ôm nhau khóc nghẹn ngào.

Tôi đã từng chuyển trở về với nhu cầu người bạn đã ly dị. Tôi thương yêu ao ước hạnh phúc thắm nhuần lòng thương yêu nhân loại của Chúa, đức tin bí ẩn của Phật và tình bạn thắm thiết giữa Lafayette và Jefferson, những Thánh và Danh Nhân đã dám bày tỏ tình yêu thương một cách chân thành.

Có rất nhiều người tâm sự với tôi là họ muốn đến sẵn đón bạn bè rất niềm nở, nhưng họ không thể cùng với bạn bè cũng ngoại trừ một quay lưng. Tại sao vậy?

Trong cách giao tiếp bạn đã xoi mói đến đến, đến cách ăn mặc, đến cái nhìn và tinh thần nhìn và chờ đợi, đến nhìn ăn, tiếng nói của người khác trong lúc vui chơi, tiếng cười. Bạn đã quên một yếu tố rất quan trọng đó là: tình thương yêu giữa bạn bè. Bạn không đến với họ bằng tình yêu thương.

Hai ngàn năm trước, triết gia Seneca đã nói một câu rất đến gần những hàm chứa trên và triết lý sống: “Bạn muốn đến với người khác yêu thương, hãy yêu thương họ”. Bạn hãy để cõi lòng mình rộng mở, đến với nhau bằng sự mở lòng, không nên ganh tỵ, bất lợi, bất lợi, nói những câu xúc phạm đến họ. Ai cũng thích đến khen ngợi.

Kinh nghiệm cho tôi biết có một hiện tượng lạ lùng trong ngành của bạn bè như tâm hồn là khi bạn nhân loại từ họ tâm sự thắm kín của họ từ sự xúc động, giận dữ, điên cuồng hoặc thù

ghét.... Khi lòng nghe, tâm hồn tôi đâu có cùng một cảm xúc như họ. Trong nghệ thuật đánh bùn cũng vậy, khi họ đổ một đống chén, họ sẽ vui vẻ, họ thích nghệ thuật gia đình yêu thương và quý mến họ và nghệ thuật họ sẽ đam mê và lòng yêu thương bao giờ cũng được đáp ứng.

Bùn biết không? Hoàng Đế Napoleon đã thua, và trong lòng gặp gỡ cuối cùng với Hoàng Hậu Joséphine, ông nói: “Joéphine, Trăm thứ sẽ may mắn như bất cứ một người đàn ông nào khác trên quế đất; và tuy nhiên, đến giờ phút này, hạnh là người duy nhất trên thế giới mà trăm tin tưởng”.

Bùn thì sao tôi không biết, nhưng cá nhân tôi đúng như câu: “Khôn nhà, đời chết”. Đời và vì vì con, thú thú và vì bùn, thế nh thế nghệ thuật cũng có cái của nó, thế là... Nhưng đời và vì bùn bè, dù bất cứ thu nhập giai cấp, trình độ nào tôi cũng đâu tụt và lệch sẽ hết mình. Có gì tôi áp dụng cái cung cách xử thế đó đời và vì vì con phải tùy tiện cú mèo hay không?

Cả nhà thêm êm ấm, hạnh phúc hay không?. Xin thưa với bạn: “Mọi một lời nói, một hành động tốt đẹp với nhau lúc còn sống, có giá trị hơn hàng triệu một người chết mà bạn như trên năm mươi hoang đảo”.

Có nhiều lúc bùn cũng như tôi sẽ cảm thấy họ là người và một vài điều mà bạn đã nói; họ là người vì đã là người quá trẻ, họ là người bùn đã đi quá sớm; họ là người rằng bạn đã thế nghệ thuật một một vật gì đó; nhưng trong suốt cuộc đời, bùn sẽ không bao giờ họ là người bùn đã đời và vì vì ai.

Người nghệ thuật Trung Hoa có câu: “Nếu bạn kiên nhẫn trong một lúc giờ nữa, bạn sẽ thoát được cái trăm ngày sống khổ”. Tình bạn giờ nghệ thuật nghệ thuật ngân hàng. Bùn không thể tiếp tục rút tiền ra xài mà không chịu ký thác tiền vào đó. Có thể cách đáng khen thế nghệ thuật tài năng người họ nghệ thuật. Đa số tài năng là một món quà. Có thể cách không ai cho chúng ta cả. Chúng ta phải xây dựng thế nghệ thuật chút một-bằng thế nghệ thuật, sẽ chọn lựa, sẽ can đảm và lòng quý trọng tâm.

Cố bác sĩ Alfred Adler, một nhà tâm lý học người Áo trước đã nói: “Cá nhân sống mà không quan tâm đến những lợi ích của mình, là những người có những sự khó khăn nhất trong cuộc sống và gây ra thế nghệ thuật là những người khác. Những sự thất bại của nhân loại này sinh do những thành phần đó”.

Ngày xưa tôi cũng có học một ít chữ Nôm, thỉnh thoảng tôi cũng đọc sách qua một ít sách thánh hiền để học cách xử thế của người xưa như thế nào, có thích hợp với con người cái thế đời vẫn minh này không, xin bạn nghiên cứu. Mùa xuân khí trời có ấm ôn hòa thì muôn loài sinh sôi nảy nở và phần thưởng được.

Người đời với người cũng vậy, trong gia đình, ngoài xã hội, có “hòa khí” mới có thể sống chung với nhau mà an lạc nghiệp được. Ta dù có được là người tốt chẳng nữa mà có một góc gác, nghiêm ngặt với người, thì người lấy làm khó chịu mà không thế nào thân với ta được. Không chịu được nhau, thành thế đôi bên không được yên vui sung sướng. Bao giờ cũng nên giữ được cái thái độ ôn hòa, không a dua, xu phôi, cũng không ghét ai để cho người đau đớn mà sinh oán.

Có xử với người mà góc gác, nghiêm ngặt quá là cái đời buồn đời. Đức thánh hiền có xử với người đời không có giây phút nào là rời bỏ được cách ôn hòa trung hậu:
Thầy Nhan Uyên, hỏi Đức Khổng Tử: “Hội này nghèo mà cũng được như giàu, hèn mà cũng được như sang, không phải khoe mà có oai, chỉ biết với người ta suốt đời không lo sự gì, mưu như vậy, có nên không?”

Đức Khổng Tử nói: “Người hội thì phải làm. Nghèo, mà mưu cũng như giàu, thế là biết biết lòng sự phần không ham mê gì. Hèn, mà mưu cũng như sang, thế là biết như như người và có được. Không khoe, mà mưu có oai, thế là biết thế trong trời, cung kính không làm lỗi gì. Chỉ biết với người mà mưu suốt đời không lo sự, thế là biết chỗ nên rời đi nói”.

Và cũng chính cái cung cách của ôn hòa, trung hậu đó, các đức thánh hiền đã khuyên ta:

- Phiếm ái chúng: nghĩa là rộng yêu tất cả loài người.
- Hòa nhi bất đồng: nghĩa là xử với người hòa hợp mà không a dua phe đảng.
- Hòa nhi bất loạn: Nghĩa là xử với người hòa nhã mà không đua theo quá trớn.
- Quân nhi bất đồng: nghĩa là liên hợp với mọi người cho có nhân quần mà không vào bè kết đồng với ai cả.
- Chu nhi bất tật: nghĩa là công bình mà chẳng thiên tư.
- Tật tật người khác: nghĩa là nhân đức, êm ái, vui vẻ, dễ dàng.
- Ái nhân: nghĩa là yêu loài người.
- Thân nhân: nghĩa là gần gũi dân và đi sát với dân, coi dân như anh em con cái.
- Vn với nhữ thế: nghĩa là coi muôn loài với mình như một thế.
- Thiên hạ nhữ gia, trung quốc nhữ thân: nghĩa là coi cả thiên hạ như một nhà, coi cả nước như một người.

Tam Tinh: Tinh Yêu, Tinh Bần, Tinh Dốt

Tác Giả: Mây Cao Nguyên
Thứ Ba, 07 Tháng 9 Năm 2010 12:46

Nếu làm người có võ mọt mình, tính nết khe khết, lờn nhớt, chằng thân với ai thì thọt là mọt hổng chằng người cho xã hội.

Trong công đồng chúng ta không phải là không có những người chấp công không thêm giao tiếp với người Việt, họ sẵn phải chịu mang tiếng xấu. Bần hãy chờ cho tôi mọt quóc gia nào trên quốc đất mà không có dĩ dĩm, trộm cướp, giết người, cướp của...Hóa chẳng có gì trên thiên đàng mà o tồng của con người đổng nên. Bần là nhà trí thức, học rộng biết nhiều, cao sang đổng đổng, lờ nghĩa, liêm sĩ...v.v.. sao không biết áp dụng triết lý' của Lão Tử: "Người hay là thùy người đổng, người đổng là kẻ giúp chí cho người hay". Đổng hổng đổng cho người đổng hổng ruốt thọt của mình?

. Người ta đổng không phải chấp quay mọt nhìn với trổng là xong, cọt phải liên can với những người hiến thối nã. Mà trong cách liên can ăn đổng, thì không gì bổng khiêm nhã mọt đổng. Xã nay thổng đổng nhớt: "Đổng hổng là xổng", "Lổng mọt bắt chổng":

Thổng Tung yểu. Lão Tử đổng thăm, hỏi rổng:

-Tôi xem tiên sinh mọt nổng. Dám hỏi tiên sinh còn có câu gì đổng đổng đổng chúng con nã không?

Thổng Tung nói:

-Qua chổng hổng mà xuổng xe, người đổng dĩ dĩm đổng đổng chổng?

Lão Tử thổng:

-Qua chổng hổng mà xuổng xe, có phải nghĩa là không quên nãi quê cha đổng đổng không?

-Đổng đổng, -Thổng qua chổng có cây cao mà bổng cổng chân, người đổng dĩ dĩm đổng đổng chổng?

-Qua chổng cây cao mà bổng cổng chân, có phải là kính nhổng bổng già chổng không?

-Đổng đổng.

Thổng Tung lổng há miổng ra cho Lão Tử coi nã và hỏi rổng: -Rổng ta còn không?

Lão Tử thổng: -Rổng hổng cổng rổng.

-Thổng người đổng có rõ cái lý' đổng không?

-Ôi! Lổng mà còn lổng, có phải tổng lổng mọt mọt không? Rổng mà rổng hổng, có phải tổng rổng chổng không?

-Đổng, phải đổng. Vì cổng dĩ dĩm đổng nhớt thổng cổng. Ta không còn gì đổng nói cùng các người nã.

Bần có biết không? Mọt lổng nói êm đổng, người mọt là mọt trong nhổng sẵn giổng quyổng êm đổng nhớt đổng tránh và chổng không nhổng đổng với mổng người đổng mà còn đổng với nhổng người đổng trong gia đình nhớt với con....

Có một loại tâm bèn trong một số ít người, họ tự cho mình cao cả, họ c th c, đ o đ c, sang tr ng h n nh ng ng i khác qua s ch trích b n bè. Nếu b n c m th y r t đau kh đ ch trích m t ng i nào đó, b n c an nhiên, t t i mà làm. Nh ng n u b n c m th y thích thú chút xíu cho th a lòng ganh t c, tôi khuyên b n nên đ ng i.

Lòng khoan dung, đ i ng, m t trong nh ng bi u hi n cao h n c a văn hóa, ch đ c nhìn th y n i k có đ u óc luôn luôn c i m tr c m i v n đ , và cũng ch ai có đ c đ u óc thoáng đ t c i m khi nhìn th c t m i đích th c là k có h c th c và h m i x ng đáng đ đ c chu n b t thích ng v i nh ng c a c i to tát h n c a đ i.

Đ n đây tôi ch t nh đ n nh ng i khuyên đ y c a c nhân nh nh ng khuôn vàng, th c ng c, xin b n cùng tôi suy g m:

*Nói đ ng s ng h mà nín ngay đ c; y' đ ng h n h mà thu h n đ c, t c, gi n, ham mê đ ng sôi n i, n ng n n, mà tiêu tr bi n m t đ c; không ph i là ng i r t kiên nh n, thì không tài nào đ c nh th .

*Chính mình ch ng ki m ch n i mình mà c mu n cài đ p ng i thì th t là nhu.

*Ng i ta ai mà không có i. Có i mà s a đ i đ c thì còn gì hay h n.

*Câu nói nh tên, không nên b n b y, đã l t vào tai ai, không tài nào rút ra đ c n a.

*An ác, đ ng thi n là b c thánh: thích thi n, ghét ác là b c hi n, tách b ch thi n, ác quá đáng là h ng ng i th ng, điên đ o thi n ác đ s ng mi ng gièm pha là h ng ti u nhân hi m ác.

C T ng Th ng Abraham Lincoln c a Hoa K có th nói là m u ng i M ly' t ng t đ p nh t. Ông luôn luôn c i m tr c m i v n đ , luôn luôn l ng nghe y' ki n công lu n phê phán, nh ng ng i đi tìm ki m chút đ a v trong n i các chính ph , nh ng c v n h nghĩ mình thông minh, sáng su t h n T ng Th ng. Xuyên qua nh ng kinh nghi m trong cu c đ i làm chính tr , ông đã nói m t câu b t h : “Đ ng phán đoán, b n s không b phán đoán”.

Su t cu c n i chi n gi a hai mi n Nam, B c, khi bà Lincoln n ng i đ i v i ng i mi n Nam, T ng Th ng Lincoln tr i: “Mary, đ ng ch trích h , n u chúng ta lâm vào hoàn c nh nh h , chúng ta cũng hành đ ng gi ng nh h mà thôi”.

Nhà so n nh c đ ng c m Beethoven đã nói: “T t c chúng ta đ u i i m, nh ng m i ng i làm nh ng i i m khác nhau”.

Bn đng cho rng tôi khuyên bn tr nên m t ng i ba ph i ch bi t đng y' v i t t c m i ng i mà không bi u l y' ki n. Không ph i v y-b n c vui v , chân tình c i m , m n tr ng t t c m i ng i.

Nu đi đ n m t bu i ti c mà s ng i ta phê bình, ch trích, ch ng i yên l ng t đ u đ n cu i không dám phát bi u, đùa nô v i b n bè thì làm sao có đ c tình thân?. Nh ng b n ph i cho ng i khác cái đ c quy n gi ng nh v y. Bi u l cá tính chân th t c a mình thì đ c, bao lâu nó không mang tính ch t chi m h u, không can đ , không b t bu c đòi h i ng i khác ph i theo y' c a mình.

Trong sách M nh T có câu chuy n r t hay, xin k h u bn: “T xét mình”:
Ng i quân t s dĩ khác ng i là vì lúc nào cũng đ tâm đ n vi c “Nhân”, đ tâm đ n vi c “L”.

Đã là ng i có nhân, thì yêu ng i, đã là ng i có l , thì kính ng i. Mà theo l th ng, yêu ng i thì t ng i s yêu l i, kính ng i thì ng i t t kính l i. Ng i quân t ăn nh v y, mà gián ho c còn có k đem thói ngang ng c đ i đ i l i, thì t t nhiên t xét ngay mình l i, ch c mình còn b t nhân, ch c mình còn vô l , thì h m i x v i mình nh th , ch t đng thì có khi nào h l i ngang ng c v i mình đ c.

Ng i quân t xét l i th t mình có nhân, th t mình có l , mà ng i ta đ i đ i v i mình v n ngang ng c nh tr c, thì t t l i xét l i mình ta nhân, ta l th t, nh ng ta ch a đ c h t lòng chng?. Nu ng i quân t xét r ng th t đã h t lòng mà thói ng i ngang ng c v n nh tr c, thì b y gi ng i quân t nói: “H ng này th t là h ng can đ . Ng i mà đ n nh v y thì khác gì loài v t. Đ i v i loài v t thì ta còn k làm chi”.

Tôi xin m n l i c a m t h c gi Hoa K , ông Napoleon Hill, đ g i đ n bn: “Tôi đã tìm th y h nh phúc b ng cách giúp đ nh ng ng i khác.

Tôi có đ c m t thân th tráng ki n, lành m nh vì tôi s ng đ i u đ v i t t c m i s v t và ch dùng nh ng th c ăn mà Thiên Nhiên đòi h i cho vi c b o qu n thân th c a tôi.

Tôi thoát kh i s s h i đ i m i hình th c.

Tôi không ghét b , ganh t , nh ng yêu th ng t t c đng lo i.

Tôi g n bó t n t y làm vi c cho tình yêu hòa l n v i vui ch i, gi i trí m t cách hào phóng. Vì v y tôi không bao gi bi t m i m t.

Tôi buông l i c m t m i ngày không ph i đ có nhi u c a c i, nh ng cho s khôn ngoan đ nh n th c, gi l y và x đng nh ng c a c i l n lao mà hi n tôi đang có s n.

Tôi không đòi h i nh ng ng i khác ph i ni m n v i tôi, ngo i tr đ c quy n san s c a c i

Cả tôi cho tất cả những ai muốn đón nhận nó.
Tôi hành động đúng theo tiếng gọi của lương tâm. Vì vậy, chính lương tâm hướng dẫn tôi một cách đúng đắn trong tất cả những gì mà tôi làm.
Tôi không có kẻ thù bởi vì tôi không làm phẫn nộ bất cứ ai vì bất cứ lý do gì, những tôi giúp ích cho bất cứ ai mà tôi liên hệ để đem đến những pháp lợi cả cá nhân lẫn lâu bền.
Tôi thành thật mà nói rằng tôi có nhiều cả cá nhân vật chất hơn số lương tâm mà tôi cần, bởi vì tôi không tham lam và chắc chắn có thể vật chất lúc tôi còn sống.
Tôi đang làm công việc bán-đồng-sinh lợi nhuận không bắt đóng thuế bởi vì nó đem lại lợi ích trong tâm trí, đó là những cá nhân không thể số đếm được, không thể đánh giá hoặc chiếm hữu được, chứ không những ai áp dụng cách sống của tôi. Tôi đã sáng tỏ về bán-đồng-sinh lợi nhuận này bằng cách quan sát luật lệ thiên nhiên và ông biến thành những tập quán để sống đúng theo đó”.

Để kết thúc tiểu luận này, tôi xin “khoa” với bạn, tôi khu tôi có một cửa tiệm bán thức ăn nhanh và cà-phê, thỉnh thoảng tôi đi vào ăn vài cái bánh ngọt, uống ly cà-phê và để chuyển trò với ông Joe (chủ quán).

Bạn biết khu du lịch của miền duyên hải White Rock 80% là những người cao niên từ Mỹ, tám chục tuổi trở lên. Ông Joe đúng là một người sung sướng, cả đời, bất chấp vô cùng. Vào một đêm tôi đã chứng kiến cái cảnh ông ta tiếp đãi thực khách từ cả tiệm của ông.

Ông ta bằng một xô nóng đặt trên một ông cốc đôi tay run rẩy: “Ông Jones, Mamie này chén xô nước bia này cho ông đây”. Một cô bà lưng khòm, đi nghiêng ngã bắt đầu bước ra cửa: “Bà Hudson ơi! Cần thận nhé, ngoài kia xe chạy nhanh lắm đấy. Và ô kìa! Bà nhìn xem trăng tròn đang nhô lên trên mé sông. Một đêm thật tuyệt vời”. Tôi nghĩ đó suy nghĩ và nhận thấy ông Joe đúng là một người sung sướng hạnh phúc bởi vì ông thật sự yêu thương loài người...